

CHR. Εἰναι σαφέρον] Ήσι τὸ σαφέρον non solum est παλαιόν σει μοχθηρὸν καὶ φαιλον καὶ ἄχρηστον (ut de Ἀσπο διεβατίλε) & verè σεωπός. Dicitum est de Simoni de γέραιν ἀν καὶ σαφέρος, Κέρδους ἔκπτικεν διπλούσιος τολμέος, sed Bdelycleon filius sibi tibicinā

A mauult quām patri, quem mox ait oīdēr̄ διώδεια δράγ. Ολυμπιάσιν] De olympio loco intelligit, Itaque accentum habet in antepenultima, Nam si de Olympiadē & victoria Olympia quæstio sit, circumflectatur διλυμπιάσι.

ΑΡΤΟΠΟΛΙΣ, ΒΔΕΑΤΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟ-
ΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.

B ARTOPOLA, BDELYCLEON, PHI-
LOCLEON, THESMOTHETA.

Ap. Ι Θι μοι ἀδίσκοντ' αὐτοβολαῖς θεῖς τῷ
θεῶν.

Οδὶ γάρ εἴνιος μ' αἰτήρ απώλεσε,
Τῇ δαδί παρον. καὶ ξέβαλεν ἐντευθεν
Αρτοῖς δεῖ ὄβολῶν, καὶ πεθίκειν τέπαρας.
Βδε. Ορᾶς ἀλέσθρακας θεάγματ' αὖ, δεῖ κοὶ
δίκαιας

Εχειν δέ τον οἶνον. Φι. ράδαμις γ' ἐπει
Λόγοι διελλαξον ἀντα δεξιοι.
Ως' οἰδ' ὅπι τούτη διελλαχθήσει.
Αρ. Οὔτοι μὲν τὸ θεών κατεπειτεῖς Μυρτίας
Τῆς Αγκυλίων Θυγατέρες, καὶ Σωτείτης
Οὔτοι διεδείχεις ἐμοῦ Θεοφορτία.
Φι. Ακούσιν δὲ γαμικούν τοι βέλομα
Αέξαυ χειρεντα. Αρ. μὲν Δία μή μοι γ' ὡς μέλε.
Φι. Αἰσωπον δὲ πέπινος θαδίζοντ' ἐστέρας
Θεοσείην μεθύστητις ὑλάπτειν κύων.
Καί πειτ' ἀπεινθεῖπεν, δὲ κύων κύων.
Εἰ νὴ Δί' ἀντὶ δ' κυκῆς γλώττης πόδεν
Πυρεὺς φέραο, σωφρονεῖν αὐτὸν δοκεῖς.
Αρ. Καὶ καταγελάς μου, θεοπαλοῦμάτ' ὃς

πιστεῖ
Περὸς αὖ ἐγρανόμοις, βλέψις τοῦ φορτίων.
Κλιτῆρ ἔρυσα Χαρεφῶν τούτον.
Φι. Μὰ Δί αλλ' ακούσιν, λεῦ τοι δέξω λέγαν.
Λᾶζες πότε αὐτεδίδασκε καὶ Σιμανίδης.
Ἐπειτ' ὁ Λᾶζες εἰπεν ὄλιχον μοι μέλει.
Βδε. Αληδες δέξι. καὶ σὺ δέ μοι Χαρεφῶν
Γιωποὶ ελπιτεύειν ἐοικὼς θεάμνη,
Ινοὶ κρεμαρδήν θεές ποδῶν Εὐεπίδου.
Θε. Οἱ πέτεροι ως ἔοικεν ἔργοι
Καλάζειμος σε τὸ γένοιν καὶ πτήρη ἔχει.

Σχόλια. ΙΘι μοι περιφέτερον ἀντιβολαῖς] γαλική τις ἓν.
Βεισηράμην ἵστητο γέροντος δεῖται τῷ ιοῦ βοσθῆσι αὐτῇ.
Δίδυμος ἥ αρπάπωλις λέγει. Καὶ πεθίκειν] Τοὺς ἔσω-
θεν τῷ φορτίῳ πορθήσιεν ὄντες. Λόγοι διελλαξοντιν.]
μιμεῖται ερημηνίας τοῦ ιοῦ.

B I S E T U S. Ταῦτη τῇ ἀρπάπωλιδι. ἐπειγόντει
δῆλοι εἰν τῇ δράματος ἐποθέσεις χραπίτεον ἀρπάπω-
λιδι, ἢ εἰν τῷ κατέλογῳ τοῦ πορθήσιου, ἀρπάπωλις Γιων.
ὅπερει εἰσελθεῖ] ὅταν ἡ γαλική τούτη θηφέρει,

Οὔτοι μάλιστα παταποροῖξει μύρτιας
Τῆς Αγκυλίωνος θυγατέρος.

Ακαθέντη γαλική.
πάλιν ἀρπάπωλιαν, Καὶ μόισιασμὸν ἀναφέται. Τοῦτο τὸ ἀρπά-
πωλιδιος ὄντομα εἰν τῇ εὐθείᾳ οἱ μὴν ἀρπάπωλις πορθη-
ρόξυτον τοις γράφεσσιν οἱ πορθηταῖσιν, ἀργεσταῖσιν. οἱ τὸ

AR. F Er opem, mibi adsta per deostere ob-
secro.

Homo nempe præsto est ille qui me perdidit
Tedaq̄ inuictus, inde panes ad decem
Disicut obolos, bis q̄ mantissam ad duos.

BD. Vidē ne quid commiseris: propter merum

C Intenditur la quod bibisti. PH. sed facul
Sermo venustus nos reconciliauerit,
Cum fæmina ista in gratiam rediuerit.
AR. Haud adepot illusoris sic Myrtæ
(Quæ filia Aencylionis atque Sostrate.)
Quæ vi meam istam sarcinam corrueris.
PH. O mulier audi, nam tibi lepidam volo
Narrare fabulam. ART. Apagesis hoc non pla-
cet.

D PH. Εἰσομεν ευτελεις νεφελην
Ολιμοι εβρια adlatrabat atq; audax canis:
At ille deinde dixit, O canis canis
Sicundē lingua peſsimæ iſtius vicem
Tibi farinam compares, sapias magis.
ART. Ludos facis me, quinte ad aediles vo-
co

In ius, onus qui afficeris damno meum:

E At Chærophon citator ante stabitur.

PH. Imō, rogo audi, si videbor quid loqui.
Quondam docebant Lasus & Simonides
Deinde Lasus dixit, Istuc vilius.

BD. Placētne? heus tu: verè enim tu chærophon
Citans videris fæmina par pallida
Euripiðea sicut Ino pendula.

TH. Accedit alter, ut videatur, qui vocet

F Terurus in ius, & viator huic adest.

ἔξυπειστον ἀρπάπωλις, id est.

CHR. Καὶ πεθίκειν τέπαρας.] Puto intelligi ad-
ditamentum & (ut loquabantur antiqui) mantissam.
Quod fuit velut superpondium, Etiam δι-
θεμα dicebatur, & fortassis θηταῖα, vt Lucianus
in Encomio Demosthenis dixit Τούτη γαλικα μέλισσα
Τοῦ θυλάκου, vel ut fortassis Doriē scriptum το
θυλάκω, ne nimium insudent in casus declina-
tione qui pro dativo accipiunt. Nam quod e-
ruditus Erasmi Castigator θηταῖα veterem
lectionem retinet, & de lacci inscriptione medi-
tatus est (ut solent isti forenses θηταῖοι πανόρο-
ποι & πανόροποι) sanè acutius quām verius
non mihi persuadet. Quod autem hæc mu-
lier malè accepta & affecta à Philocleone
chanc